

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTE:
In tara 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In strainatate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

EPOCA



BARBU STEF. DE LA VRANCEA
Prim-redactor

ANUNCIURI:
anunciuri pe pagina a patra linia 30 bani
anunciuri si reclame pe pag. III 2 lei linia

ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

APARE IN TOATE ZILELE

REFORMA INSTRUCȚII

FANTAZII FINANCIARE

O CARIERA GRESITA

VECINIC STUDENT

REFORMA INSTRUCȚII

Intre proiectele de legi coprinse in mesagiul anului acesta figurează și cel privitor la reforma învățământului public. Patru miniștri au încercat până acum în deșert a modifica actuala lege a instrucțiunii; trei din acele proiecte nu au avut nici măcar fericirea de a fi puse în dezbateră corpurilor legiuitoare. Unul singur, acela al d-lui Maiorescu, a putut pătrunde până la birourul Camerii și s'a bucurat chiar de favoarea de a fi luat în considerațiune. Dar căderea grabnică a autorului lui de la minister a făcut ca proiectul să treacă din nou la arhiva Parlamentului și ca reorganizarea învățământului să se amâne, din an în an, până în zilele legislaturii actuale.

D. Sturdza, în scurtul timp de când se află în fruntea acestui departament și cu pripa inerentă tuturilor actelor d-sale, a alcătuit un proiect de lege, care promite a rezolva pentru cât-va această chestiune și a da învățământului nostru o direcțiune mai lămurită, precum și o organizare mai potrivită cu trebuințele timpului. Fiindcă oficialii păstrează o tăcere absolută asupra acestui făt-frumos și fiindcă până acum nu ne am putut procura un exemplar din opera d-lui Sturdza, nu ne putem pronunța asupra ideilor generale, de care a fost condus autorul lucrării în chestiune. Numai indiscrețiunea unor ziare a făcut să transpire ceva din dispozițiile acestei reforme și judecata noastră de astăzi se va întemeia numai pe destăinuirile publicate în *Indépendance roumaine*.

Foia independentă ne spune, în numărul său de alaltă-ieri, că noul proiect cere ca fiecărui profesor de facultate să aibă cel puțin șase ore de lecții pe săptămână.

Fără a ne pronunța asupra economiei generale a legii, dăm asupra acestui punct cea mai deplină și cea mai cordială aprobare. Noi suntem înclinați a crede că această măsură va contribui într-un cât-va a ridicarea profesorilor de facultate la nivelul colegilor lor din celelalte părți ale lumii civilizate, le va da mai multă demnitate ca oameni și mai multă autoritate ca bărbați de știință.

Căci era, în adevăr, o adevărată umiliațiune să vezi pe acești înainte mergători ai lumii, alergând din școală în școală și preocupându-se mai mult de a câștiga încă câte-va sute de lei pe lună, decât de a câștiga în prestigiu dinaintea studenților și a societății. De două-zeci de ani, de când s'a înființat universitatea noastră, n'am văzut eșind o singură carte de valoare subsemnată de un profesor universitar. Nu cunoaștem un singur experiment în științele naturale, o singură formulă matematică, o

singură idee în adevăr științifică, datorită acestor înalți magistri ai tinerimei. Pentru cei mai mulți dintr-inșii catedra nu este un anvon de pe care să propovăduiască adevărurile eterne, ci o sine-cură mai mult pe lângă atâtea alte sine-cure. Chiar cei mai inteligenți și mai învățați dintr-inșii își petrec timpul în ocupații streine de școală sau în practica unor cunoștințe, din cari adevărata știință nu profită nimic. Puținele cărți de o valoare mai mult sau mai puțin reală, mai mult sau mai puțin contestabilă, sau compuse de actualii profesori înainte de a fi în posesiunea catedrei lor.

De sigur una din cauzele acestei sterilități este puținul număr de ore ce profesorii dau școlii și unilateralitatea studiilor lor. Este un ce neadmisibil ca un profesor să nu se priceapă de cât într-o singură ramură a unei specialități și să se cristalizeze într-însa pentru vecie. Prețutindeni pe unde există o instrucțiune superioară, titularii catedrelor propun două sau trei discipline cari firește sînt contigue; nicăieri însă nu s'a văzut un bărbat de știință trăgînd un zid chinezesc împrejurul specialității sale și ne mai voind să știe de restul lumii. De aceea cele mai multe din cursuri, mai ales cele de la facultatea de științe și de litere, sînt cu totul abandonate. Unii din profesori au câte șapte slujbe, incompatibile unele cu altele în timp și în spațiu. Această lipsă de rașine nu există în nici o parte a lumii. Și rezultatul este că lecțiunile lor sînt bune cel mult spre a măsura distanța dintre pretinsa lor știință și adevărata știință. Sîntem siguri că acești domni ar schimba fețe peste fețe când s'ar întempla să asiste la dînsese niște profesori din străinătate, cari ar înțelege limba noastră. Norocul d-lor este că fac lecțiile fără control.

Pentru ca să se vadă cum muncesc profesorii de facultate în alte părți, dăm aci lista cursurilor cătorva profesori de la universitatea din Berlin, pe semestrul din vară anului 1885. Luăm pe profesorii cei mai iluștri și în același timp pe cei mai bătrîni, pentru ca să răscăim și mai învederat deosebirea dintre acești corifei ai științei și tinerii noștri Sybariți, mai stricați o toană prin răsfățările colectiviste.

La facultatea de teologie:
Prof. *Strack* propune: Introducerea la vechiul Testament, 5 ore pe săptămână; Interpretarea cărții lui Hiob, 4 ore; interpretarea cărții Pîrcuț Abosh, 1; exerciții în seminar, 1. În total 11 ore pe săptămână.

La facultatea de drept:
Gneist: Istoria Corpului juris civilis, 1; dreptul constituțional și administrativ german și prusian, 3; dreptul penal german, 4; procesul penal german, 2. În total, 11 ore pe săptămână.

La medicină:
Virchow: Anatomia patologică specială, 5; curs demonstrativ de anatomie patologică și microscopie, 6; boalele cerebrale, 1. În total, 12 ore pe săptămână.

La Matematici:
Netto: Calcul diferențial și Introducere în analiză, 4; seriile și integralele lui Fourier cu aplicarea lor la fizică, 4; exerciții în calculul di-

ferențial 1. În total, 9 ore pe săptămână.

La științe:
Munk: Fiziologia experimentală, 8 ore pe săptămână.

La litere:
Kirchhoff: Istoria literaturii elenice până la Alesandru cel Mare, 4; interpretarea tragediei lui Eschylos *Eumenidele*, 4; seminariu, 2. În total, 10 ore pe săptămână.

De la Berlin să trecem la noi; și pentru ca să fim mai compleți să înșirăm toate ocupațiile (exemplarele colectiviste ce vom produce. De aci se va vedea mai bine ce fac profesorii streini și cu ce se ocupă ai noștri.

D. Grigore Stefanescu: Geologie, 3 ore pe săptămână. Restul timpului: senator, membru al consiliului permanent, director al muzelului de istorie naturală, membru în comisiunea geologică, episcop la biserica Doamna Balasa.

D. A. Vitzu: Zoologia, 2 sau 3 ore. Restul săptămânii: profesor la liceul St. George, membru în comisiunea pentru stîrpirea viilor, membru în deosebite comisii bine plătite, inspector scolar cu 1000 de lei pe lună. Nici Du Bois Reymond nu câștiga cât d-sa.

D. Gr. Tocilescu: Istorie antică și epigrafia, 3 ore. Restul săptămânii, director al muzeului de antiquități, inspector al școlilor de dincolo de Milcov, profesor la cursul inferior din liceul St. George. D-sa a binevoit a renunța la postul de director al bibliotecii.

D. Spiru Haret: mecanica, 2 sau 3 ore. Restul săptămânii, medietator prin case particulare, profesor la școala militară, la cea de poduri și șosele, fost inspector al școlilor de dincoace și de dincolo de Milcov, astăzi director al ministerului instrucției.

Iată ce fel de oameni sînt în fruntea învățământului nostru. Adevărați speculatori!

Și ne mai mirăm că de 20 de ani universitatea n'a produs o singură carte de valoare și n'a descoperit pe câmpul științei cel mai mic adevăr!

După părerea noastră, ar trebui să se dea fie cărui profesor de facultate cel puțin 10 ore pe săptămână, pentru ca această onoare să fie numai o funcțiune reală și să nu mijloc de a pune capăt acestei destrăbălări didactico-colectiviste, care se întinde ca pecingina între adulații regimului. O universitate cu niște profesori ce se ocupă de toate afară de știință și a căror poftă de înavușire nu cunoaște nici o margine, este un adevărat scandal!

Lucenzo.

DEPESELE AGENȚIEI „HAYAS”

Belgrad, 11 Ianuarie.— Guvernul sârb propune să se aleagă orașul București ca loc de întrunire a plenipotențiarilor însărcinați cu negocierea condițiilor de pace între Bulgaria și Serbia.

D. Mijatovici, desemnat să reprezinte Serbia în conferință ce vor avea loc în această privință a sosit ieri la Belgrad. A conferit azi cu regele și cu ministrul afacerilor streine.

Paris, 11 Ianuarie.— Marile Puteri au luat hotărârea să facă un demers colectiv la Belgrad, Sofia și Atena, cu scopul de a aduce un desarmament general în toată peninsula balcanică.

Belgrad, 11 Ianuarie.— Mai multe jurnale streine anunțînd că s'a ținut un consiliu sub președinția regelui, la care au asistat toți șefii partidelor, Guvernul sârb desminte această știre.

Viena, 11 Ianuarie.— Se scrie din Constantinopol ziarului «Noua presa liberă» că d. de Noailles, sfătînd pe Sultan de a face ceva în favoarea Greciei, Sultanul contrariat n'a răspuns nimic ambasadorului francez.

Viena, 11 Ianuarie.— Știri din St. Petersburg comunicate «Correspondenței politice» anunță că Tarul este încă departe de a se gândi să se împace cu prințul Alexandru.

Madrid, 11 Ianuarie.— O parte din garnisona din Cartagena s'a revoltat. Mișcarea a fost înăbușită. Insurgenții au fugit pe corăbii.

FANTAZII FINANCIARE

De cât-va timp gazetele oficiale și tocace puterile în a inventa argumente în favoarea stării înfricoșătoare a finanțelor noastre și în scopul de a demonstra valoarea crescîndă a creditului țării zice ele. Sarcina, ce oficioșii și ai luat, ar fi din cele mai laudabile, dacă ținta lor ar fi espunerea adevărului: ce lucru mai folositor se poate concepe de cât acela de a radica o parte din velul ce acoperă starea noastră economică și de a manifesta satisfacțiune pentru rezultatele meritorii ale activității noastre? Negreșit că, dacă chestiunile finanțare ar fi tratate de diletanții presei guvernamentale cu obiectivitatea și competența cerută în această delicată materie, n'am avea nimic de obiectat; din contră, am merge cu condescință pînă a le reproduce studiile lor, sau a le recomanda lectorilor. — Când însă constatam, spre marea noastră părere de rău, că un anumit sistem, preponderant de a ascunde știința reală a stărilor noastre economice se manifestă în toate cele scrisse de dînsii, datul suntem să oprim în loc, să o întrerupem și să le strigăm, pe cât putem ne permit: «ajunge, cele ce scriși nu sînt icoana adevărului, cele ce susțineși nu reprezintă realitatea cele ce espuneși, fîa de la tribuna auznarilor, fîa în gazetele voastre fîa în intrunirile din mahalale sînt nișor monstruosități finanțare; — oprîți-vă, și intrați în calea cea dreaptă, dacă nu voiți să faceți să apese asupra Statului o răspundere teribilă: încetați de a vă mai juca cu norocul ce acum vă favorisă, căci precum zice Beaulieu, gloriola care vă face și stăruși în această cale deplorabilă, poate într-un moment neprevăzut să înghiță averea publică».

Pentru astăzi să relevăm una din aceste monstruosități, care nu poate rezista nici celui mai slab bun simț.

O gazetă face o tabelă comparativă între cota fondurilor noastre de Stat și Bursa Berlinului și aceea a fondurilor publice rusești, ungurești și sârbești. Pentru înlesnirea și exactitate comparațiunii, foaia în chestiune, și permite un calcul din cele mai fantastice. Așa bună oară, reduce fondurile streine la aceeași taxă de interes ca fondurile noastre sau, mai bine, vice-versă, făcînd o simplă regulă de trei deduce, care ar fi cîștigul fondurilor noastre dacă dobîndim ar fi 4 în loc de 5 în sută, fără a mai ține socoteală în aflarea necunoscută din astă proporție de mulți și variabili factori ce, de la sine, mijloace și schimbă cu totul rezultatul problemei puse. Pentru acești diletanți ai științei economice, împrejurările de ordine politică, concursul mai multor fonduri cu dobîndă deosebită pe aceeași piață, înmulțirea capitalurilor disponibile într-o epocă dată, sau alegerea din un stoc de valori a celeia ce reentează mai mult, sau în fine, mîna mai mult sau mai puțin forte a capitalistului care a patronat emisiunea unei valori, și alte multe de astea, nu par a cântări nimic în balanța care măsura favorarea sau defavorarea ce publicul da unei hărții. Calculatorul de la «Voința Națională», căci în această gazetă, celim de cât-va timp acest înșirte-mărgarite

de producțiuni finanțare, a înmulțit două numere, le-a împărțit c'un al treilea, și atît i-a fost de ajuns să creadă că a găsit piatra filosofală. Rețineți bucuria prietene, comparațiile și arbitrajele finanțare nu se fac așa de o dată. Lesne e pentru cineva să cînte. Întrebarea este cum cîntă. De concerte Patti, — da concerte și Stan Papușă, vorba e cum? Înțelege o problemă de proporții și un băiat din clasele primare, o înțelege și Haupt, dar cum o aplică unul, cum cel-alt: aci stă greul chestiunii.

S'a putut întrevedea din cele mai de sus, că nu vom urmări pe «Voința Națională» în calculele lei de fantos; ci le vom preface așa precum urmează:

La 30 Decembre, Bursa Parisului, fruntea burselor, cum am zice, a colat:

5 la sută romîn perpetuu 1875	88.50
» » rus, 1862.	95.12
» » rus, 1870.	90.14
» » rus, 1877.	102.50
» » egiptean, drum de fer.	88.90
» » austriac, damental	107.00
» » ungar, 1868.	104.00
» » sârb oblig.	84.70
» » elin.	85.50
» » italian.	98.05

Trebuia să eliminăm din tabela, precum am și făcut-o de Anglia, Franța, Germania, Spania, Elveția, Belgia și Olanda unde nici orîbă poate fi de fonduri de Stat cu dobînda de 5 la sută.

Mărginindu-ne la fondurile indicate mai sus, observăm că pentru hărții producînd o așa-zisă rentă, colate pe aceeași piață și în același zi, statul nostru vine în ordine aceasta:

1. Austria.	5. Egiptul.
2. Ungaria.	6. Romania.
3. Rusia.	7. Serbia.
4. Italia.	8. Grecia.

Prin urmare afară de Serbia și Grecia, noi venim cei din urmă și suntem departe de tot de Rusia, Ungaria și Italia.

S'observăm în treacăt că datorile Rusiei trebuie împărțite în două serii: cele de la 1798 pînă la reșoul Turco-Ruso-Român, și împrumuturile de la 1881 și anii următori destinate la stabilirea definitivă a echilibrului bugetar în Imperiu. De aceste din urmă numai, un spirit drept trebuie să țină seama, când voeste să recurga la măsurarea creditului public al Rusiei. Dacă pe lângă aceasta mai reamintim și ultimele dispoziții luate de guvernul imperial și schimbarea sistemului monetar și și mări stocul de aur, ne convingem ușne că și de riscat a ne compara cu Rusia și că și de neînțelept e a conchide că creditul nostru a pierdut o pași gigantică spre progres și că acolo. — Să mai notăm vasteră cereri ale vecinului imperiu, cereri cari au înghițit atîta bani și au rocovocat atîtea împrumuturi, ar fi prisos pentru diletanții cari, fara a studia factorii ce compun creditul public, se mulțamesc a deslega toate chestiunile printro simplă regulă de trei.

Ungaria afară de împrumutul domestical din 1868 n'are alte fonduri de stat plătibile în aur cu dobînda de 5 0/0. Creditul Austro-Ungara ajuns azi ase colat cu 4 0/0 și mai puțin, prin consecuență greșit proced ce-o ce compara creditul nostru de 6 7 și 8 0/0 cu al Ungariei. De altminteri, ordinea din tabela de mai sus le răspunde îndestul.

Cât despre Italia, nici oficioșii nu îndrănesc a o lua ca termen de comparație. Cele ce avem să le recomandăm diletanților în finanțe e aceasta: că și studiați cu băgare de seamă uriasă progrese realizate în peninsula italiană de la unire încoace, dați-vă seama de control și ordinea ce domnesc acolo în finanțe și siliți-vă să o imitați.

Remîne dar a ne compara cu Serbia și Grecia. — Suntem superiori și anora și altora, nu mai e vorba.

Dară să ne întrebăm: ce este se luăm de termen de comparație cu Serbia, pe sîrmana Serbia care găsește incurcată într-un reșoul intern și extern, care abia de ieri se pronunță între statele quasi-independente, care și prin reșoul său intern și extern și prin rezultatele înfricoșătoare ale bugetare, nu are încă mult de luptat pînă să ajungă

un nivel de comparație cu statele sine stătătoare. Dar chiar așa fiind, arbia găsindu-se în război și menține 50 0/0 de stat la 81.70 pe când noi la 77 într'un război analog văzurăm uralele 100 0/0 cazând sub 60 suta, domeniile 80 0/0 de asemenea și pe un ipatist onest și avut ca se sinucide în cauza că, deși lazie și gemen de rale și domeniile, nu putea să le reazeze cu nici un preț. — Dacă lucrul an petrecut ast-fel la 1877 — când aveam nici hârtia monedei, nici 700 milioane de hârtia pe piețele straine, s'ar întâmpla, Doamne fereste, când Berlinul ar începe într'un moment de panică să ne trimită fondurile înapoi.

Bisul ar fi enorm în cas de o asemenea exigibilitate. S'ar putea precum zice țarași Beaulieu, ca criza să se traduca, într'un moment determinat printr'o suspensie generală a tuturor plăților. De sigur nu întovădem pentru acum o asemenea eventualitate, dar e de ajuns ca ea să fie posibilă pentru ca un guvern înțelept să nu se razime atât pe soarta hârtiilor și se arunce, cum am zice, în disprețul precedentelor istorice, mănășia norocului, de care acum beneficiează.

După Serbia vine Grecia. Aci ne găsim, este adevărat într'o superioritate isbitoare; 50 0/0 din 1884 se negociază cu 55.50 suta. Întrebarea este, pentru ce? Pentru că Grecia, ca și noi s'acam grăbit și a abuzat de creditul ei; pentru că de la 1870 pînă la 1884 în mai puțin de 5 ani a aruncat pe piața Parisului 700.000 titluri de 50 0/0 reprezentând 350.000.000 franci; pentru că în războiul de întindere teritorială, Grecii le sforțari de a stabili noi imobile, de a consuma în cheltuielile războiului de război, și apasa din ce în ce ceranțele lor. — Se petrece adică în Atena un ce se întâmplă și la noi, și dacă pleacă de aur care a existat pe piețele Germaniei nu ne ar fi înfluiți milioanele de aur, de mult am fi ajuns la nivelul creditului. — Dar alternativa spaimentătoare, e suficient să se simtă nevoie de aur care la Berlin și atunci vai de sufletul oștru.

Să ilustrăm aceasta printr'o exempl. Conversiunea ruralilor în suta se trata pe piața Bucureștilor la 12 Decembrie cu 82 și jum. Dacă ar curge pentru un moment, la calculul fantazist al «Voinței Naționale» am găsi ca pentru dobânda de 5 la suta acest titluri ar fi avut la aceeași epocă cursul de 68.80 adică cu mult mai jos de cât hârtiile serbesti. Acest calcul trebuia să l mai faci diletanții finanțiar, cu care mi se pare că am vorbit prea mult și atunci s'ar fi văzut dacă mai putea să se ajungă la concluziunea cu care și încheia articolul meu. — În orice caz ar fi dat dovezi de mai multă prudență, dacă ar fi făcut.

Pentru toate acestea, indemnăm pe calculătorii de la «Voința Națională» să risce mai puțin pe viitor norocul țării și să dea ună multă osteneală ca să convingă ca și noi, de garanții finanțiar noastre de ași să răci aprinde-

rea pentru emisiuni și cheltuieli zadarnice, pentru combinații financiare deastroase, și să întrebăm: într'un cuvânt timpul și talentul ca să atingem odată prosperitatea și mărirea de care se bucura acum, relativamente vorbind, activă noastră soră Italia, chiar dacă ar trebui pentru aceasta să facem sacrificiile ce ea și le-a impus în 1881.

În loc de a canta, cu orice preț să laudăm administrația, ap face mai bine să procedăm cu guvernul așa precum însuși onor. M. Magliani, atunci ministru, se exprima în camera italiana în ședința de la 9 Aprilie 1881: «Cred că ministrul finanțelor trebuie să aibe de preocupare constantă să crească și să întărească garanțiile tutelare ale administrației banilor publici. Cred că trebuie tot-dă-una să dorim ca controlul parlamentar să se întindă pînă la limita estrema la care poate ajunge, pentru ca această garanție de ordine și de respect a legii este baza esențială a prosperității și a bunei reputații a finanțelor unei țări.»

Cayrol.

STIRILE ZILEI

Israelitul Rubinstein carea cazut pe scena teatrului național în seara reprezentării d-nei Patti, a trecut din viața eri dimineața.

Cestiunea ce are să ocupe Consiliul comunal, în viitorul său ședință, este întocmirea comisiunilor de recensemănt pentru prefacerile tulămplite în cursul trecutelor șase luni.

Societatea polytehnica a inginerilor a avut Duminică seara adunarea sa generală, procedându-se la alegerea biroului pe anul 1880, d. C. Olănescu a fost aclamat președinte.

Cu începere de la 1 Ianuarie, ziarul *Rondul* va fi tipărit la tipografia sa.

Știrile ce ni se dau despre sănătatea d-lui doctor Marcovici, sunt din ce în ce mai rele.

Bolnavul este nevoit să ia zilnic mari cantități de ether spre a se putea liniști.

Revoluția Weiss spune că mama lui Vasile Constantinescu care a fost omorât de un sloin de ghiță, căzut de pe șperșul bancii naționale, a renunțat la toate pretențiunile civile, mulțumindu-se cu o sumă de 300 lei!

S'a descoperit că femeea arestată la Galați sub numele de Sofia Costescu, la care se găsea o sumă însemnată de bani, este o foșă servitoare a d-lui Hristodor Constantinescu din Ploști. În lipsa stăpînilor și de acuma, a furat cu ajutorul unei etaj false, suma de 2.100 lei în bilete hipotecare, 2.000 lei în 4 bonuri de rentă române, o recepșă a casei de depuneri pe suma de 40.000 eum și un număr însemnat de bijuterii.

Afară de aceasta a mai furat și niște haine ale d-nei Constantinescu. Investimăntă la acele baine, împodobite cu bijuterii, a fost de la stăpînul din Ploști și a venit la Galați unde a început a fișă un mare lux, arătându-se peste tot. Puțin după sosirea sa în Galați se amoroza cu un grec anume Petru Hristofide cu care trăia în concubinaj, (înănd cu el și două camere pe strada Mare.

În seara de 26—27 curent, Hristofide profitând de lipsa concubinei sale, fura bijuteriile și bonurile amantei sale și se făcu nevazut. Sofia Costescu a reclamat poliției despre fapt. Aceasta urmărind pe hoț la prins și arestat.

Îvindu-se banuș în privința posesiunii acestei averi de către numita femeie, s'a cercetat cu amănuntul și s'a dat de o telegramă a prefecturii din Ploști, prin care se urmărea foșă servitoare a d-lui Constantinescu pentru furtul comis acolo. Recunoscându-se semnalmamente Costească și văzându-se ast-fel descoperită ca marturisă faptul.

DECRETE

S'a aprobat vânzarea de veci a viei din dealul Oltului, comuna Drăgoșani, plasa Oltului, județul Vâlcea, foșă pendinte de mănăstirea Bistrița, în întindere de ca de 6 1/2 pogonane, adjudecând în ziua de 1 Noiembrie 1885, în localul prefecturii Vâlcea, asupra d-lui C. Nicolescu cu prețul de lei 25.000, și cu condițiunile cuprinse în declarațiunea înregistrată la No. 70.542 din 1885, de a face o școală de băieți în comuna Drăgoșani din propriile sale spese, în valoare de lei 20.000 după un plan și decisiv aprobat de ministru și a dan venit de 500 lei anual pentru întreținerea unui dormitor cu 10 paturi, destinate elevilor fără mijloace din alte comune cari vor urma la școala ce se va înființa.

S'a aprobat votul consiliului general al județului Fălciu dat în sesiunea ordinara a anului 1882, ședința de la 18 Octombrie, ca din suma de lei 80.513 bani 26, înscrși în bugetul drumurilor pe exercițiul financiar 1885—1886, alocațiunea cap. 2, § 1, art. 6 «construcțiunea șoselei Anș-lasi, secțiunea Tablalesci-Bunescu», să se ia cu titlul de viriment de fond lei 27.783 bani 70, cari să se repartizeze, înscrinduse la două alocațiuni din același buget și exercițiu:

Lei	B.
7.700	—
20.083	76

la cap. 2, § 1, art. 9, construcțiunea și reparațiunea podurilor de pe drumurile județane.
idem, cap. 4, § 1, art. 13, cheltuieli extra-ordinare, de unde se se ordonanțează suma de 18.038 lei, ce se ma cuvine antreprenorilor B. Singer și A. Zuchermann, cari au construit șoseaua Lunca-Bunescu, conform transacțiunii încheiată, și lei 1.145 bani 70, ce se cuvine Statului, costul terenului cu pădure care a fost expropriat pentru deschiderea unei cariere, ca să se extragă prund pentru șosele.

CRONICA OCARIERA GRESITA

Odiñoara, adică cu vre-o cinci-sprezece ani în urmă, domnul Ion Brătianu pe când încă se juca d'a democrației pentru a înșela lumea pe spinarea căreia a ajuns la putere, a roștit într'o întrunire publică cam următoarele cuvinte: «Domnilor, am fost în tot d'acuma în contra părerii ca se se aprindă făclii în jurul oamenilor or cât de însemnați ar fi, și or unde am văzut o luminare aprinsă am suflat chiar ieu într'însa.»

Norocul a voit ca d. Ion Brătianu, calare pe această fraza umflată și sonoră, să ajungă stăpînul României; lumea însă nu i'a înțeles vocațiunea. Fraza pomenită mai sus dovedea că șeful suprem al colectiviștilor, avea o vocație puternică pentru stingerea luminărilor și deci ar fi fost un excelent paracelisier.

Întă un om care și-a greșit cariera. Acest om orabil-venerabil, dacă și ar fi urmat vocațiunea, de sigur că în loc să fie astăzi un ministru ca vai de el, ar fi fost un paracelisier cu vază în cine știe ce biserică din Găești sau din mahalalele departate ale Piteștilor.

Și cine poate tăgădui aceasta? Cine poate tăgădui, adică, că cu suflatul nu mai fi e lezne astăzi ca să ajungi om însemnat? Neapărat că nimeni.

De ce n'a ajuns om mare d. Dimanțea care a suflat o mulțime de ani unei trupe teatrale naționale ambulante de pe vremuri?

De ce n'au ajuns oameni mari toți colectiviști care au suflat atîtia bani din lazile statului?

De ce n'a ajuns om mare d. Belu care suflă mereni pe supt mustății plin de indignare când vorbesc oratorii din opoziție?

De ce n'a ajuns, în sfîrșit, om mare d. doctor Măldărescu, care suflă mai a-laltăieri în cameră, d-lui Cogălniceanu pe la spate?

Acuma, fiindcă d. Ion Brătianu a știut se sufla în luminările altora la timp, iată! atot puternicul stăpînitor al țării Românești, și trebuie să l răbdăm ca n'aveam înțocro.

Dar ia închipuiți-vă pe d-l Brătianu urmânduși vocația? Nu e așa că ar fi fost nostim? Ce hazlie multă ar fi avut adunînd mucerile de luminări pentru a le vinde pe furis la căreșima din colț, or mergînd cu calendarul în urma popii la fie-care zi tutuț de lună, or trăgînd la fit din prescurile și colivele aduse de drept credincioșii la zilele mari.

Apoi, în loc ca să se transporte în București unu de la Florica, cu tren expres și cu escortă militară, l'am fi văzut aducîndu-l cu briceșuța în Pitești, făcut turte și învelit în frunze de viță.

Și câte și mai câte! Dar ce folos, că n'a fost să fie așa!

A fost se fie ca d. Brătianu să sufle în luminările altora, pentru ca numai împrejurul său să ardă luminările grouse cât toate zilele și pentru ca numai dînsul să fie pe lângă toate cele lalte păcate și *marele sfînt* al României.

Și pe mine nu mă prinde mirarea de loc, căci sunt pe deplin încredințat ca, cu vocația despre care am vorbit mai înainte, tot pe lângă biserică o să sfințească. Numai se vede, ca în loc de paracelisier o să fie trecut în calendar printr'un vot al camerei și al Senatului, în urma propunerii Mitropolitului Primat, pentru a ținuți numărul sfinților Ion.

Cine știe dară, dacă în anul fire un sfînt nu s'o vedea expulzat din Calendar și înlocuit cu *sf. Ion Colectivistul*, îngăduitorul de asasinat și de procese scandalose!

Și toți colectiviștii cei săraci cu duhul dar îmbogați în destul din mila *sfîntului*, îl vor cinși pe el, îl vor slăvi pe el, îl vor adora pe el, ca pe unul ce întocmai ca și Christ dacă nu s'o fi născut *printre* magării de țigară, va muri *între* tablari!

Badu Taudara.

PARTEA ESTERIOARA

Austro-Ungaria. Cu privire la tariful vamal, care a făcut obiectul negoțierilor între ministrii austriaci și cei ungurești, *Pester Lloyd* adă că acum este vorba d'a se prezintă parlamentelor de dincolo și de dincoace de Leitha o lucrare sistematică completă. Ca punct de plecare la stabilirea taxelor vamale s'a luat pentru cea mai mare parte din noul tarif taxele stabilite de către imperiul german atât în privința materiilor prime cât și în privința articolelor industriale. Taxele agrare, sub care se înțeleg nu numai taxele privitoare la cereale și fânuri ci și cele privitoare la animale și produse animale (excepționînd lăna) s'au făcut tot așa de mari ca și cele din tariful german. Tot ast-fel s'a urmat și în privința produselor industriale, afară de puține excepțiuni pentru cari (cum este d. e. pentru articole de fer și de metal, unde preponderază industria franceză) s'a avut în vedere taxele puțin mai urcate ale Franței. Noul tarif, prin urmare, va fi pe deplin adaptat tarifelor cari s'au înființat în timpul din urmă în Germania și Franța, și el nu va fi de cât o consecință a carentului protecționist, care străbate astăzi continentul.

Germania. Oficioasele germane comunică ca toți căli vor fi loviți în drepturile lor din cauza înființării monopolului spirtoaselor vor fi despăgubiți de către stat. Monopolul, odată înființat va avea putere peste toată Germania. El va putea cu toate acestea să se suspendat pentru unele țări ale imperiului după o hotărîre a consiliului federal. Venitul monopolului se va împărți între statele federale după numărul locuitorilor ce are fie-care stat. Comunele pot lua pentru ele 50 la suta din venii.

Rusia. Planul croit încă de astavară la Kopenhaga, de a se înființa o societate de navigațiune, ruso-danese, este aproape de realizare. Societatea se va înființa cu un capital de șapte milioane ruble și va dispune de vr'o 30-40 de corăbii de fer și oșel, ce se

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

VECINIC STUDENT

TRADUSA DIN NEMTIESTE

Era în orașul X, un așa numit «vecinic student», despre care nu pot să zic nimic rău, și nici nu vreau, pentru că el, cu biblioteca lui, m'a da hrana sufletească. Și avea în adevăr o bibliotecă foarte frumoasă, vrednică de pizmuit; cărțile toate aveau o legatură foarte elegantă și erau așezate în bună ordine în etagere de nuc. Dînsul a putut prea lesne să și procure asemenea comoară prețioasă, pentru că era singurul fiu al unui tată bogat, care căuta să l facă orice plăcere, pentru ca să nu l stingherească de la studiu.

Tată-său era de felul lui măcelar; dar dînsul nu voia ca să se deprindă și fiu-său să acesit meșug sângeros, care, de almintrelea, după cum i se putea citi pe fața, era destul de priincios; dînsul voia ca fiu-său să fie om cu carte.

Puțin și păsa, dacă fiu-său se îndelneticea cu studiul teologiei, al dreptului sau al medicinei; destul ca voia să ajungă om cu carte. Fiul căuta să l facă voința și plăcerea și mergea la școală.

Păsa cănd îl urmă la școală sub privighetă tatălui, acesta s'ar fi putut lesne să și vede de progresele neîndestulătoare ale fiului pe marea cale a științelor.

Dar tatăl nu era capabil să a pretzeze progresele fiu-său. Afară de acest, dînsul iubea prea mult pe fiu-său și ar fi fost în stare să jure pe tot ce avea mai sfînt că fiu-său este om de talent; niminea nu l'ar fi putut convinge că talentul fiu-său lasa foarte mult de dor.

La întrebarea ce și-a permis o sințură data d'a face fiu-său: cum se întâmplă ca dînsul rămîne în fie-care clasă cu doi ani și nu trece ca alții în clasa următoare, fiul l lămuri numai decît răspundîndu l ca profesorul l'a rugat să mai rămână încă un an ca să l fie de ajutor) clasă. Tatăl se convinge și pretulă înțelega vorba cu tală despre bravul și îndemnaticul său fiu.

La urma urmelor însă fiul înțelese că cu asemenea răspunsuri nu mai poate merge și de aceea se hotără să schimbe tactica. Într'o di l esplică tată-său că la seminarul din orașul X, cu toată bogăvoința ce ar avea, un om cu planșă mare, un om doritor de știință, nu are destul tărîm de activitate; de aceea ar fi mai bine, dacă i s'ar da încuviințarea parintească, ca să meargă la Școala superioară din Viena. Bătrînul se învoii îndată, fără să mai țina seamă de cheltuielile cele mari. Și dacă care-va dintre vecini și permitea să l întrebe câte-o dată, dînsul nu întârzia d'a răspunde că cei de la seminar nu știu să aprecieze talentele fiului său; și dacă cu toate acestea vecini dau din cap cu neîncredere, dînsul le pune în vedere etagerele cu cărți ale fiului său, ca și

cînd acestea ar fi constituit cea mai neluđoioasă dovadă pentru afirmățiunea sa. Fiul său aș dar studia la școala superioară din Viena, unde făcea aceea leasă progrese ci și în orașul X.

Dacă progrese ar fi stat într'un raport mare cât de mic cu sumele de bani, pe cari tatăl le trimitea fără încetare la Viena, fiul ar fi trebuit să devină un om bogat de carte. Oare-cari semne erau negășit, și anume cărțile atît de frumos legate, pe cari dînsul le trimitea mereu peștru bibliotecă sa din orașul nașterii sale; dînsul așa nu risipea banii părintești pentru lucruri neluđoșitoare.

În timpul vacanței «vecinicul student» venea din cînd în cînd în orașul parintesc, unde petrecea timp mai îndelungat. Cu ocaziunea unei vacanțe i-abiafăc cuștința; era om trecut de 20 ani. Era cum am zice «un om al lui D-zeu» și numai de cât mi-am permis să l cer împrumut cărți din bibliotecă sa. Acum se dovedi de neadeverată și observăția ironică a colegilor mei, ca vecinicul student n'are de cât scînduri de cărți formate îmbrăcate în scurte frunze și daruite cu titluri clasice. Cărțile erau cărți în adevăratul înțeles al cuvîntului și foarte bine alese.

Am mai făcut încă, chiar de în început, și o altă observație: din felul cărților «vecinicului student» reflecă că dînsul avea o deosebită predilecțiune pentru scrierile idilice, care erau prezentate în bibliotecă sa cu numai

prin «Bucolicile» lui Virgil, și prin «poeziile ciobănești» ale lui Gessner, ci și prin alte scrieri de acest gen. Și se vede ca dînsul se și ocupă cu acest gen de scrieri, pentru că la acest soi de cărți am găsit urme învederate de citire sîrguincioasă, pe cînd cele lalte cărți erau încă netăluite și nuoi ca și cînd atunci ar fi ieșit din imprimerie.

În curînd am aflat și motivul acesorîm predilecțiunii, care era de tot strănuț. Iată secretul fără nici un încongiur: «vecinicul student», în timpul vacanței, pe care îl petrecea la casa părintească, pizia oile tată-său, măcelarului, nu din considerațiuni de economie, ci din dragoste ce avea pentru ciobăniță. Pleca în zori de zi cu turma de oi la pășune, împrejurul orașului, cu merindea în disaga și cu cartea la subțioară și sta afara din oraș pînă seara tîrziu.

Ast-fel l'am întîlnit odată în întîlnirile și mai pe urmă, cînd aveam vacanță, îl cercetam adese-ori. Era p'aci p'aci să urmez și eu esemplul «vecinicului student», să deviu un cioban clasic, căci mult mi-a plăcut trailul în libera natură, mai cu seamă cînd dînsul aștia focul, și ceceam apoi cartofi împreună. Cu pînă care o aveam și cu cartofi copți, plus un pahar cu vin, faceam un adevărat prînz dumnezeesc, pe care nu l'am fi schimbat nici cu prînzul lui Lucullus.

Am uitat să spun că «vecinicul student» pentru ca să l fie cioban deplin, mai trăgea și câte-una din fluiet. Și

pe cînd dînsul se îndelneticea cu această plăcere musicală, eu alergam pe coastele și pe val. Cunoașteam toate cuburile porumbelor sălbatice și cunoașteam chiar și locurile cele mai ascunse unde clozeau privighetile și alte pasări cântărețe.

N'am fost însă p'aci odată atît de curios, în cîl se le turbur în casnicia lor, sau atît de brădal în cîl se le iau oușele sau puil fără pene. Și ele pareau a mi mulțumii pentru aceasta, căci nici odată nu fugiau de mine, ci sburau fără grijă în sus și în jos și mi se priviau cu ochii lor dragăști cînd în finiște me apropiam de cuburile lor. Din drumurile mele mă întorceam cu flori și petre, despe cari atît eu cîl și amicul meu susțineam, că reprezintă o valoare enormă, pagubă numai ca nule cunoaștea lumea.

Petrecem câte o jumătate de zi afara și cei de acasă trebuiau tot-dă-una să se supere cînd me vedeau că viu tîrziu la masa și încălziți. Pentru mine însă ar fi fost un act de trădare față cu amicul meu, dacă le aș fi spus că timpul cât lipsese, îl petrec în societatea unui cioban.

Era pornirea visatoare și poetică care mă împingea în cercul de atracțiune al prietenului meu; nu mai puteam scăpa. Ceea-ce n'am putut însă eu, a putut timpul și o înfășurătură de tot prosaic, în viața «vecinicului student» idilic. Dînsul cu toate «talentele» sale, care nu ieșira la iveală nici la școala superioară din Viena, și cu toată bibliotecă sa cea frumos legată, n'a putut să jauge la nici o poziție sau demnitate academică. Murind însă tată-său l'aconducera măcelariei și, cu toate că mulț nu putea să înțeleaga cum și de fel, făcu treburi foarte bune.

vor construi probabil la Kopenhaga și care în timp de război vor putea fi foarte lesne înarmate cu tunuri și vor putea servi ca corăbii de transport.

Atitudinea înțeleaptă a principelui Alexandru al Bulgariei pe ocaziunea reînnoierii sale la Sofia, evitarea ori cărei aluziuni privitoare la resturnarea de la 6 Septembrie și stima dovedită față de Rusia cu ocaziunea intrării sale în Sofia, n-au întârziat d'a produce cea mai favorabilă impresiune asupra celor din nemijlocita apropiere a țării. De asemenea și serioasa principelui Alexandru, pe care a înmănat-o țării baronul Kaulbars a făcut o bună impresiune cu atât mai mult cât după cum se așigura țărâmul la Gacina era deja preparat în urma unui schimb de scrisori între prințesa de Wales și ducesa Thyra pe de o parte și împărăteasa Rusiei pe de alta.

Engliza. Până la anexarea Birmaniei vor mai avea încă ceva de lucru Englezii. Țara este resculată și cutreerată de cete înarmate. După o știre din Mandalay a ziarului *Times*, numărul insurgenților din prejurul capitalei se urcă la 10,000. Alompră, prințul Byanșain, fiul lui Mindonmin, are sub comanda sa, în districtul de la sud-est numit Paleik, peste 3000 de oameni. Populația districtului îl recunoaște ca rege; dânsul și ține ministrii, da ordonanțe regale și încasează contribuțiunile. De asemenea sunt și la Nord și la Ost cete numeroase de insurgenți. Orașul Mandalay este amenințat de un atac general și se poate prea lesne întempla ca mișcarea revoluționară să fie sprijinită printr-o conspirație din oraș. Și Mahdia este amenințată de o mare ceta. Grosul armatei insurgenților se află la satul Kangia. În cele de pe urma, nu-i vorbă, Englezii tot vor isbuti să înăbușească mișcarea, dar până atunci îi va costa.

REMINISCENTE

Citim în *Oesterreichischer Beobachter* (Gazeta oficială a Austriei) de la 1-in Iulie 1816, următoarea știre sub rubrica:

«Waltuchtele»

«Vești din București arată, ca principelui Valachiei a ospetat la 9 Mai pe «Trimisul Canalului din Bucara în Tartaria» la Colentina, o vilă de țară aparținând marelui vizir Ghica, cu toate că-aceia ce acea țară poate oferi pentru petreceri.

«Prințul, însoțit de întregul stat al curții sale, petrecu cu oaspele său toată ziua la Colentina și se întoarse, d'abia târziu noaptea în oraș.

«Scopul acestei solii (ce aine peste «Petersburg») este, de a ura noroc atăcării Sultan Mahmud, pentru suirea sa pe tron. Ambasada se află, de mai bine de două ani pe drum de la Bucara la București și va avea a pune, probabil, încă mult timp d'aci la Constantinopol.»

Sunt d'abia câți-va, ani când încă cititorul Român desășurând o gazetă străină, căuta cu o sete arzătoare să vază la coloana streațăței, dacă e rezervată o anume rubrică țerei sale.

Și poate închipui cineva emoțiunea ce încearcă, un cercetător de bibliotecă când dă azi peste o scriere veche ce-l arată, că țara sa era pomenită în mișcarea politică a lumii.

Acestui simțiment dăos dam urmare oferind cititorilor noștri știrea de mai sus petrecută acum 70 ani în țara noastră și pe care o relatează gazeta oficială a putericei noastre vechi.

Domnul țerei este tratat de oficiosul cesaro-crâesc, aci ca principe ar dincolo-i atârna și titlul turcesc de *șarvîzîr*, demnitate cu care l'investea Sultanul la suirea sa pe tron.

Păcat, că relațiunea nu e completă asupra alaiului cu care a fost primit în București ambasada asiatică. De sigur însă, că Ambasadorul Canalului Bucarei trebuie să fi fost încântat de primirea ce l'a făcut Voda-Ghica, punându-l la dispoziție palatul său de petrecere de la Colentina clădit atunci și gătit cu tot fastul oriental al timpului d'atunci.

În cât am putea fi ispitiți a crede, că dacă azi s'ar rătați un sol al veri-unei Majestați asiatică prin București, ar avea să regrete, cavalerismul, bogăția și darnicia primirii ce era de pomina la Curtea Domnilor Români!

Haba-Novak.

DE PRETUTINDENI

Emigrarea Turcilor în Asia.

Din Filippopoli se serie, că emigrarea Turcilor din Rumelia și Bulgaria ia din zi în zi dimensiuni mai mari. Ei vând avuții și bunurile lor pe prețuri ridicole, pentru-că le este cu neputință a se obicuii cu noile împrejurări în țările liberate de sub jugul turcesc.

Marii proprietari Turci, vândându-și moșiile lor spun creștinilor: «Dorințele voastre s'au îndeplinit: dar nouă, ne cu neputință a mai exista aci. Allah a vă voit o ast-fel și voiței sale noi nu ne putem opune. Ne vom retrage dar în acele ținuturi unde nu se află cruci și unde nu sună clopotele!...»

Între Pomacii (Bulgari convertiți la izlami) ce locuiesc în munții Rodope și a le căror sate formează de fapt în fel de Republici ne fiind supuse nici puterii Sultanului nici Bulgariei, s'a produs o mișcare amenințătoare contra Bulgarilor, când au sosit comisarii Sultanului la Filippopoli. Pomacii au declarat că vor da ajutor trupelor turcești contra Bulgarilor, când s'ar hotărâ Sultanul a sugruma cu puterea revoluția unionista a Bulgarilor.

Izgonirea Polonilor din Prusia.

Numărul Polonilor izgoniți de guvernul german după înțiturile poloneze supuse Prusiei și cari s'au refugiat în Galizia se sue până acum la 370 familii cu 1168 persoane din fel de Prusia, și de 115 familii originare din Austria. Din cari o mare parte au fost așezate prin ajutorul Comitetului polonez din Lemberg și Cracovia.

La te-deumul, ce s'a ținut cu ocaziunea jubileului împăratului Germaniei, în provinciile polone de sub stăpanirea Prusiei, Polonezii au părăsit demonstrativ bisericile, lăsând nu mai autoritățile să asiste la oficiu divin.

Bigamia în America.

Leatul din Vașington a primit Billul propus de D-nu Edmund, care pedepsește interzice Bigamia în Statele-Unite chiar când s'ar înfățișă sub formă religioasă. În consecință, secta Mormonilor va fi supusă privigherei unor curatori numiți de Președintele Republicei.

Maceii Creștinilor în Annam.

Comandatul suprem al armatei franceze din Tonkin încunoștințază pe guvernul său, că în zilele din urmă a le în Decembrie o ceta de rebeli anamii a năvălit și a distrus o misiune catolică așezată în partea muntoasă a țării la Nigean din Annam.

Un preot misionar francez și patru până la cinci sute de Creștini indigeni au fost măcelăriți de păgâni. Trupele trimise în goana acestor cete le au ajuns și împărășiat, luându-le armele și munițiunile.

Instructia militara în China.

Un decret al împărătesei regente a Chinei sancționează măsurile propuse de guvern, spre a se trimite în Europa o misiune pentru instructia militara, care se va compune din 25 tineri instruiți în școlile militare și arsenalul din *Tou-tou*: 16 vor merge în Franța, iar 9 în Anglia spre a urma studiile militare superioare.

Un francez d-nu Prosper Giquel a fost numit director de studii a acestei misiuni, iar *Ex. Sa Teiu*, mandarin de prima clasă, a fost desemnat ca director chinez.

Sinuciderile în armata.

După o statistică asupra diferitelor armate din Europa, proporția sinuciderilor e mai slabă în armata rusă decât în celelalte.

Această proporție e de 1 la mie în Austria, de 8,88 la mie în Germania, de 0,35 în Franța și numai de 0,25 în Rusia.

FELURIMI

Arta de a-si schimba secul. Tribunalul corecțional din Tulusa a judecat un proces nostim, care ar putea să fie întrebunțat de autori dramatici. E un adevărat subiect de opera comica ba chiar caraghioasă.

În mijlocul lunii Noembrie 1884, un arendaș de la Castelmaurou, primi ca îngrijitor la moșie pe un individ cu fața plăcută, spân, a cărui glas semăna copilarlesc pentru vârsta ce avea, glas care era chiar femeesc! Însă puțin în păsă arendașului toate acestea, el cerea numai să aibă purtări bune.

Se înțeleseseră asupra lefei și noul venit intra în funcțiune; el se numea Guillaoumet.

Treburile merseră bine în timp de trei luni Guillaoumet începea de vîră, arăta muncea; apoi duminicile și sâmbatoarele făcea ca cei l'alți săcăi: nu numai că mergea la cărciumă unde bea și fuma, dar se și radea, făcea curte țărâncelor cu multă pricepere și sfârși prin a alege pe una mai bogată spre a se căsători cu dânsa.

E lesne de înțeles că presupusa trecere ce avea pe lângă femei, îi aduse un număr însemnat de dușmani. A-cestia crezând că nu e lucru curat voia să lamurească lucrurile—și lamurirea fu făcută la potcovarul din sat.

Mare le fu surprinderea când dovediră că Guillaoumet care purta cu atita înlesnire nădragii și mondriul era: femeie!

Guillaoumet rușinoasă fugi acasă și a doua zi plecă fără să previe pe stăpînul său.

Acesta o învinovăți că ar fi furat mai multe obiecte.

Guillaoumet care în realitate se numeste Maria Nudry, tăgăduște energic furtul și declară că dacă se îmbracă bărbătește o facea spre a scăpa de barbatul ei a căru purtare era alt de rea în cât fusese nevoită într-o zi să tragă cu pușca în el, pentru care fapt fusese închisă 24 de ore.

Cu toate tăgăduirile sa, și cu toată apărarea avocatului Ferran, e osândită la 15 zile închisoare pentru furt.

Un dar literar de Craciun.

Regele Oscar al Suediei a avut o frumoasă surprindere de Craciun. Fii săi cei mai mici, principii Oscar, Carol și Eugen, i-au prezentat o carte sub titlu «Vår minnen» («amintirile noastre») în care acestia descriu călătoriile ce au făcut prin țeri îndepărtate, afară din Europa. Principele Eugen descrie impresionantă primire la Drusi, cari credeau că principii nordului ar fi «principii Og și Magog». Principele Oscar descrie vizita sa la Yuleauul Kilmaeu, petrecerea sa pe insulele Filipine și călătoria la Himalaia. Principele Carol, cu toată boala sa, a fost cel mai silitor. Dânsul a scris: «Câte-va zile în Ierusalim,» o vizită la Benares, «o duminică pe riul Ganges» etc. Afară de acestea cartea conține o multime de ilustrații și cate-va aquarele de principele Eugen. Cartea este închinată regelui și reginei; ea este menită pentru un cerc intim, de aceea nici nu se găsește la librării.

Tezaurul Sultanilor.

Un englez d-nu Robinson, printr-o anume irade a sultanului, a fost autorizat a vizita tezaurul din Constantinopol, despre care publica în «Times» următoarea relațiune:

Însoțit de un adjutant al împăratului, vizitatorul se înfățișă la vechiul Seraf, unde sunt pastrate comorile. Un înalt funcționar, conservatorul tezaurului, însoțit de vreo tre-zeci de servitori spre a l'ajuta la deschiderea ușilor precedau pe vizitator.

În cea d'întîi sală se vede un mare scaun de tron cu totul de aur, cu mii de rubine, zmaragde și perle încrustate în mozaic. Tronul acesta după cum arată o inscripțiune ce poartă, fu luat la 1514 de Sultanul Selim de la șahul Persiei-Izmail. Mulți însă se îndoiesc de o vechime atât de mare a acestui tron prețios.

Mai interesant, din punctul de vedere al artelor, este un al doilea tron, aflat pe galeria aceeași sale și care e o rămășiță prețioasă a artei turcești din secolul al XVI-a. Acesta are forma catredrelor de predicat din Mosehee și Sultanii ședeau la mijloc cu picioarele încrucișate: la câte patru colțuri patru mici coloane poartă o cupolă, la al cărei vîrf e așezată o piatră prețioasă. Întreaga construcție a tronului este încrustată cu aur, argint, ivoar, sedef și lemn prețios. Tablițele laturilor sunt împodobite cu plante de fantazie în sedef; iar miezul fie-cărei floare este făcut din rubine, zmaragde, opale și perle.

Câte trei săli a le tezaurului sunt pline de armuri minunate. Se vede încă tunica panțerată de Damasc, pe care o purta Sultanul Murad IV în anul 1638 când a luat Bagdadu. Alături zace sabia aceluiași Sultan, a cărei teacă cât și mâner sunt împodobite cu diamante pe toată suprafața. Vrednic de însemnat mai este un coif de aur masiv în forma unei bile, două arcuiri d'aur masiv cu deseneuri admirabile, apoi o mulțime de sabii și de pumnale cu teacă d'aur și cu mânerul împodobite de pietre prețioase.

Toate aceste obiecte zac într-o mare desordine amestecate cu lucruri de nici o valoare, ca consoane, tabacheri cu muzică, porcelane moderne etc. Antichități de origina europeană lipsese aproape cu totul.

INFORMATIUNI

Numarul nostru ilustrat si literar anuntat în ziarul de ieri, va fi distribuit gratis tuturor persoanelor ce au bine-voit a achita pretul abonamentului.

D-nii abonati cari au ramas în întârziere sunt rugati sa îndeplinească această formalitate spre a nu suferi nici o întârziere în trimiteren acestui numer.

Se confirmă știrea ce am dat-o ieri după ziarul vienez, privitoare la întrunirea unei conferințe la București, care va avea de regulat conflictul Sërbo-Bulgar.

Propuneri în sensul acesta au sosit la ministerul afacerilor străine, și guvernul nostru pare foarte entusiast de aceste propuneri.

Suntem informați că guvernul nostru, în cazul întrunirii unei conferințe în București, își rezervă a ridica câte-va condiții din propria sa inițiativă.

Între altele el va pune pe tapet articolul din tratatul de la Berlin, care prevede dărîmarea cetăților de pe malul Dunării.

Guvernul nostru va arăta că nefortificând noi malul Dunării iar malul Bulgar fiind înțărît din partea Silistrei Dobrugea nu poate fi aparțină.

Aflăm cu plăcere că doctorul Marcovici merge azi puțin mai bine.

Se vede că d-nu Moruzi, prefectul poliției este supus furturilor, cum sunt supusi copiii vîrsatului. Astă primăvară i s'au furat hainele din casă; Sâmbătă seară pe când era în culisele teatrului, în momentul când s'a întâmplat accidentul israelitului Rubinstein, un pungaș dibaci a furat ceasornicul și hanțul d-lui prefect chiar din bozunarul vestel!

Comitetul partidului liberal conservator din Focșani s'a reconstituit în modul următor:

Președintele d. G. Apostoleanu, vice președinte d. Gr. Balanescu, Membrii: Dd. V. Romanov, I. I. Murat, P. D. Potop, I. F. Robesen, Zaharia Ghiriac, P. Gh. Saveanu, G. S. Gălă, N. Benea, Michael Paclănu.

În primele zile a lui Ianuarie vor începe conferințele Athenului.

Se vor ține regulat două conferințe pe săptămîna.

Am spus în numărul de ieri că toți ofițerii străini care au asistat la experiențele cupolelor vor fi decorați de guvernul român. Trebuie să facem însă o excepțiune pentru ofițerul delegat de Anglia care de pe tradițiile acestui Stat nu poate primi nici o decorațiune străină.

Banca națională a imprimat ieri și a distribuit acționarilor proiectul de convențiune dintre dînsa și ministerul finanțelor. Această convențiune e semnată de d. A. Carp din partea Băncel și de d. Nacu, ca ministru de finanțe. Conținutul ei este identic arătărilor noastre din ultima săptămîna financiară.

În ziua de anul nou, d-nu Ministru de război, dupe celebrarea oficiului divin, va primi vizitele ofițerilor generali și ofițerilor superiori în corpore, în localul Ministerului de război.

D-nu Ministru președinte a plecat astă-zi de duminică la via d-sale Florica.

La ceremonie de la Mitropolie de mâine 1 Ianuarie, vor asista toți ofițerii generali și superiori din garnisoană, toți cei asimilați, precum și toți funcționarii superiori.

O companie cu drapel și muzică

din Regimentul al 3-a de linie va face onorurile militare.

Escadronul de geandarmi va escorta pe M. S. Regele la ducere la Mitropolie și la întoarcere.

Cu ocazia numiri delegaților pentru alegerea unui deputat la col. III de Argeș, d. Arsenescu, fost revisor scolar, candidatul d-lui Dimancea, a adus mai mulți funcționari de la ministerul celtelor pentru a impune ca delegați sătenilor.

Candidatul prefectului este d. Trifonescu.

ULTIMA ORA

Madrid, 12 Ianuarie. — Ziarul «Correspondencia» atribue incidentul din Cartagida intrîgilor partidului Zorilla și spune că principalii șefi ai mișcării revoluționare au fost arestați.

Viena, 12 Ianuarie. — Se comunica din Belgrad ziarului «Tagblatt» că Nota colectivă a Puterilor, care demobilisarea trupelor, a fost remisă eri guvernului sërbo.

Trimisul otoman a refuzat de a semna Nota.

Viena, 12 Ianuarie. — După «Noua Presă liberă» noua încercare făcută spre a rezolva cestiunea granițelor între Turcia și Muntenegru a cazul cu totul.

TEATRE CONCERTE PETRECERI

Luni 31 Decembrie

Teatru National. Concert dat de d-na Patil.

Sala Bossel. Balurile mascate Marțea, Joi și duminică.

Orfemu. Reprezentațiunea teatrului mecanic fantomimă și gimnastică.

Universul. Strada Regală 17. Baluri mascate Marțea, Joi, Sâmbata și Duminică.

BULETIN FINANCIAR

București, 31 Decembrie.

Bursa e mai animată astăzi. Agiul descerește la 16,45. Bancele naționale cad la 1145. Construcțiunile și Daciile se mențin însă bine, cele d'întîm la 206 casa și 208 ultimo și cele din urmă la 206 casa și 208 ultimo.

Reporturile se anunța lesnicioase.

Impresiunea generală nu e rea. Preocupările de ordin politic par mai linpezite și intervențirea puterilor, pentru a accelera încheierea păcii în privința balcanică nu trebuie să ne lase indiferenți. Schimbul e favorabil afaceri. Cok Paris face 100,25 și cek Londra 25,31.

Tendința susținută.

BIBLIOGRAFIA

A apărut și se află de vînzare la principalele librării din țară, precum și la *librăria editoare Haimann, în București:*

Oberon sau cornul mînuat, basm cu gravuri fine în culori, format în 40, cartonat frumos, lei 1,50 bani.

Printul spargă alune și regele soaveților, basm cu 6 gravuri fine în culori, format în 40, cartonat frumos, lei 1,50 bani.

Guliver în țara piticilor, basm cu 6 gravuri fine în culori, format în 40, cartonat frumos, lei 1,50 bani.

Guliver în țara uriașilor, basm cu 6 gravuri fine în culori, format în 40, cartonat frumos, lei 1,50 bani.

Flautul magic, basm cu 6 gravuri fine în culori, format în 40, cartonat frumos, lei 1,50 bani.

Atații sau lanța fermecată, basm cu 6 gravuri fine în culori, format în 40, cartonat frumos, lei 1,50 bani.

A apărut, și se află de vînzare la librăria editoare Haimann în București, precum și la principalele Librării din Capitala și districte:

Calendarul lunei elegante 1886 (anul al 7-lea) format mic de buzunar, pe hîrtie supralină... Preț 40 bani.

S'a tipărit un mic număr de exemplare ediția de lux, cu coperta în culori, cartonat. Preț 75 bani.

Să nu zici vorbă mare, comedie în 3 acte pe Alfred de Musset, tradusa de Bonifaciu Florescu. Preț 1 Iou.

DE VENZARE.

Moșia **Bîea Noua** din județul Teleorman, plasa Teleorman, comuna Rlea Moșia are 200 stj. masa satu aproape 400 pogoane. Este de arendat a 200 galbeni și se întinde până în bălăuza celei de a II-a stație a căi ferate Costești-Turnu-Măgurele.

Doritorii se pot adresa la D. Gr. G. Păuceșu, str. Clemenței No. 2, unde vor vedea planul și vor lua ori-ce alte lămuriri.

